

sunt consideranda. p. qdē, cōlitas ad h̄ & pena sit iusta: ut. s. in q̄ ḡ peccat p. h̄ torquat ut dicit̄ H̄ap. xi. t̄ h̄ mō cōueniens pena sacrilegi q̄ sacris iuriā ifert ē excōicatio p. quā a sacri orcer. 2° at̄ cōsiderat̄ utilitas. nā pene q̄ si me dicine q̄dā iffigit: ut his triti hōies a pctō desistant. sacrileg⁹ aut̄ q̄ sacra nō reueref: n̄ sufficiēter videt a peccādo arceri p. h̄ & sa cra ei iterdictus de qb⁹ nō curat. t̄ iō fm̄ le ges humanae adhibet capitalis pena. fm̄ ec clesie h̄o statuta q̄ mortē corporeū n̄ iffigit adhibet pena pecūaria: ut saltez penis ipsali bus hōies a sacrilegys reuocet. Ad p̄muz ḡ dō & ecclia mortē corporeū n̄ iffigit: s̄lo co ei⁹ iffigit excōicatōe. Ad secūdu dō & nccē est duas penas adhiberi q̄ si p. vñ non sufficiēter reuocat̄ aligs a peccādo. t̄ iō oportuit s̄ penā excōicationis adhiberi ali⁹ quā ipsale penā ad coercendū hōies q̄ spūlia tñenit. Ad tñiu⁹ dō & si pecunia exige ref̄ absq̄ rōabili cā h̄ videref ad occasiōeū auar tie p̄tinere. s̄ q̄ exigit̄ ad hōium cor rectionē h̄ māifesta vtilitatē. t̄ ideo nō p̄t̄ net ad occasiōe auaricie.

Einde cōside

Qrandū ē de simonia. Et circa h̄ q̄rū sex. p. qdē sit simonia. 2° vtrū liceat pro sacramētis pecūia accipe. 3° vtrū liceat accipe pecunia p. spūaliū "acrib⁹". 4° vtrū liceat vēdere ea q̄ sit spūaliū an nēpa. 5° vtrū sold⁹ mun⁹ a māu faciat simoniacū an ēt mun⁹ a ligua & ab obsego. 6° de pena simoniaci.

Ad p̄muz sic proce

dif. Videf φ simonia non sit studiosa volūtas emēdi & vēdēdi aligd spūiale v̄l spūali an nētu. Simonia. n. est heresia q̄dā dī. n. i. q. i. Tolerabilior ē macedony & eoz q̄ circa ip̄z sunt sc̄i spūi ipugnatorū impia heresia q̄ si moniacorū. illi. n. creaturā & seruuz dei p̄ris & fili sp̄m sc̄m delirādo farēt. isti vero euēde sp̄m sc̄m efficiūt seruū suū. ois. n. dīs quod babet si vult vendit siue seruuz siue aliquod aliud eoz q̄ possidet. s̄ isidelitas nō cōsistit i volūtate: s̄ magis i intellectu: sicut & fides ut ex s̄ dictis p̄z. q̄ simonia nō deb̄ p. volūtate diffiniri. S. Studiose peccare ē peccār̄ ex malicia qđ ē peccare i sp̄m sc̄m. si q̄ simonia

ē studiosa volūtas peccādi. seq̄ φ sp̄ sit pec catū i sp̄m sc̄m. P. Nihil aliud ē magis sp̄ rituale q̄ regnū celoz: s̄ licet emere regnū celoz. Dic. n. Greg⁹ i q̄dā omel. Regnū ce lorū tātū valer q̄z hēs. ḡ nō ē simonia uelle emere aliqd spūiale. P. Nomē simonia a

Simone mago acceptū ē. de q̄ legit Actl. 8. q̄ obtulit aplis pecuniā ad spūiale ptātez emēdā: ut. s. qbuscūz man⁹ ip̄oneret r̄cipe ret sp̄m sc̄m: nō āt legit φ aligd voluerit vēdere. ḡ simonia nō ē vōlūtas vendēdi aliqd spūiale. P. Multe alie sūt volūtarie cōmutatōes p̄ter épotionē uel uēditiōem: sic p̄mutatio transactō. ḡ uidetur φ iſufficient̄ dif finias simonia. P. Qđ ē spūali ānexū ē spūiale. sup̄flue ḡ addit̄ uel spūali annexū.

P. Papa fm̄ q̄dā nō p̄t cōmittere simoniam. p̄t at̄ emer uel vendere aliqd spūiale. ḡ simonia nō ē volūtas emēdi uel uēdendi aliqd spūiale uel spūali ānexū. P. h̄ est qđ Greg⁹ dic i teſistro. Altare uel decimas uel sp̄m sc̄m emere l'vēdere: simoniācā heresim ē nullus fideliū ignoret. P. dicenduz φ sicut s̄ dictū ē: act⁹ aligs ē mal⁹ ex geneř eo φ cadit sup̄ mām īdebitā. Emptōis at̄ t̄ vēditōis ē mā īdebita res spūalis tripli rōne p. qdē q̄ res spūalis nō p̄t aliqd rēno precio sp̄esari ut de sapia dī. p̄y. s̄ p̄ciosior ē cūct̄ opib⁹. t̄ oia q̄ desiderat̄ huic nō valēt cōpariō etiā Petri i ip̄la sui radice simoniācam p̄auitatiē cōdēnans dixit. Pecunia tua tecū sit i p̄ditōeū quoniā domū di existiasti pecunia possidere. 2° q̄ id p̄t eē debita vēditōis mā cui⁹ vēditor ē dīs ut p̄z i auctoritate s̄ īducta. p̄lat⁹ at̄ ecclie nō ē dīs spūaliū rerum: sed dispensatoz: fm̄ illud. i. ad Cori. 4°

Hic nos existimet homo ut ministros xp̄i & dispensatores ministerio p̄ dei. 3° q̄ vēditō r̄pugnat spūaliū origi q̄ ex ḡtuita volūtate dei p̄uenit. Cui t̄ dīs dic. Math. x°. Gra tis accepistis. ḡtis date. t̄ iō aligs emendo l̄ uēdēdo rē spūale irruerētiā exhibet deo & reb⁹ dīnis. pp̄t q̄ peccat pctō irreligiositatē. Ad p̄muz ḡ dō φ sicut religio cōfis̄it̄ in quadam fidei p̄fstatōe qua tamē ali gs̄ īcēdu nō h̄ i corde. ita ēt uitia opposita religiōi h̄sit quandā p̄fstatōem isidelitatis h̄z q̄iqz nō sit isidelitas i mēte. fm̄ h̄ ḡ simonia heresia dicis fm̄ extiōē protestatoz: q̄ in h̄ & aliquis uendit donum spūis sancti q̄ dāmodo p̄testatur se esse dīz spūalis domi

qd̄ ē hereticū. **S**ciēdū nī q̄ **S**imon mag⁹ p̄ter b̄ q̄ ab aplis sp̄ūs sc̄i gram pecūia emē voluit. dixit q̄ mūdus nō erat a deo creat⁹: s̄a quadā supna virtute ut dicit Isidorus in li⁹ ethimologiarū. t̄ sic sc̄dm b̄ uer alios hēticos simoniaci cōputant: ut p̄z i li⁹ Augl. d̄ hētibus. **A**d secundū dō q̄ sicut s̄ dicuz ē iusticia t̄ oēs ptes ei⁹. t̄ p̄ oīs oīa vitia oppo sita sūt i volūtate sicut i subiecto. t̄ iō ueniet simonia p̄ volūtate diffinīt. Addit autē studiosa ad designandū electōe q̄ principa liter ptinet ad virtutē t̄ virtuum. nō āt oīs q̄ peccat electōe peccat p̄tō i sp̄m sc̄m: s̄ solu q̄ peccatū eligit p̄ cōtēptū eoꝝ p̄ q̄ boies solent retrahi a peccādo ut s̄ dicu e. **A**d tertium dō q̄ regnū celorū dī emēdū q̄ quis dat qd̄ b̄ pp̄f deū: large sūpto noīe eptiōis fm̄ q̄ accipif p̄ merito: qd̄ tū nō ptingit ad pfectā rōnē eptiōis: tū q̄ nō sūt ɔdigne pas fōnes huius tp̄ is nēc aliq̄ nra dona vel opa ad futurā gloriaz q̄ reuelabīt in nobis ut dī R. O. 8. tū q̄ meritu nō cōsistit p̄ncipalē in exteriori dono vel acītī vel passioe: s̄ in interiori affectu. **A**d quartū dō q̄ **S**imō magus ad b̄ emē voluit prātē sp̄ualez ut ea p̄ a vēderet. dī. n. i. q. 5. q̄ simoni magus donuz sp̄ūs sc̄i emē voluit: ut ex venditiōe signoz q̄ p̄ eu fierent: multiplicatā pecūia lucrare. t̄ sic illi q̄ sp̄ūlia vendūt ɔformant. **S**imō mago in itentione. in actu dō illi q̄ emē vōlūt. illi āt q̄ vendūt i actu imitāt. **H**iezi discipulū Helsei de q̄ legi⁹ 4. regi⁹ 5. q̄ accepit pecūia a le. p̄so mūdato. vñ vēditores sp̄ūliū p̄tē dici nō solū simoniaci: s̄ ēt giezite. **A**d quintū dō q̄ noīe eptiōis t̄ venditōnis intelligit oīs ḥct⁹ nō ġtuit⁹. vñ nec p̄mutatio p̄bēdarū uel ecclāticorū beneficiorū fieri p̄t auctoritate partiu⁹ absq̄ piculo si monie: sicut nec trāfactō: ut iura detināt p̄t tñ plāt⁹ ex officio suo p̄mutatōes b̄'mo di facere. p̄ cā vtili vel neccia. **A**d sextū di cendū q̄ sicut aia viuit fm̄ seipsā. corpus āt viuit ex vnione aie. ita ēt qdā sūt sp̄ūlia fz̄ seipsa: sicut sacra t̄ alia b̄'mōi. qdā autē dūcitur sp̄ūlia ex b̄ q̄ talibus adhēnt. vñ. i. q. 4. dī. **H**ic obiecit q̄ sp̄ūlia sine corpore lib⁹ reb⁹ nō pficiunt: sicut nec aia sine corpore corporalē viuit. **A**d septimū dō q̄ papa p̄t icurrere vtiū simōe sicut t̄ glibet aliis hō peccatū. n. tanto i aliq̄ psōna est graui⁹ quāto maiorē obtinet locū. q̄uis. n. res ecclēse

sint eius ut p̄ncipalis dispensatoris: nō tū s̄ ei⁹ ut dī t̄ possessoris. t̄ iō si recipet p̄ aliq̄ re sp̄ūli pecūia de redditib⁹ ecclēsiae alicui⁹ nō careret vtiō simoniæ. t̄ filiē etiā posset simoniā cōmittere recipiēdo pecūia ab ali q̄laico nō de bōis ecclēsiae.

Ad secundū sic pro

cedit. **V**ideſ q̄ nō sp̄ sit illicitū p̄ sacris pecūia dare. Baptismus. n. ē ianua sacrorū ut in t̄tia pte diceſ: s̄ licet ut videſ i alī. caſu dare pecūiaz p̄ baptismō. puta q̄i sacerdos puerū moriētē sine p̄cio baptizare n̄ vel let. q̄ nō sp̄ ē illicitū emē uel vēdere sacram̄ta. **P**. **M**aximū sacrorū ē eucharistia q̄ in missa ɔsecrat. s̄ p̄ missis cātādis alīq̄ sacerdotes p̄bēda vel pecūia accipiūt. q̄l̄ mullo magis alia sacra emere vel vendere. **P**. **H**acr̄ pñie ē sacrm̄ nccitatis qd̄ p̄cipue in absolutōe ɔsistit: s̄ qdā absoluētes ab excōi catōe pecūia exigut. q̄ nō sp̄ ē illicitū sacr̄ emere vel vendere. **P**. **C**ōsuetudo facit n̄ sit p̄ctm̄ id qd̄ al p̄ctz eēt: s̄c Aug⁹ dī q̄ b̄re plures vxores q̄i mos erat: crimē non erat: s̄ apud qdā ē cōsuetudo q̄ i secratiōibus ep̄oriū: bndictōib⁹ abbatū t̄ ordinib⁹ clerico ru: p̄ crismate vel oleo scō t̄ alysb⁹'mōi ali quid def. q̄ videſ q̄ b̄ n̄ sit illicitū. **P**. Cōtingit qñq̄ q̄ alīq̄ maliciose ipedit alicuez uel ab ep̄atu obtinēdo uel ab aliquā alia dignitate. sed licet vñcūq̄ redimēt suā vexationē. q̄ lictū videtur in tali casu pecūiam dare p̄ ep̄atu ul̄ aliqua alia ecclesiastica dignitate. **P**. **M**atrimōii ē qdā sacrm̄: s̄ qñz dat̄ pecūia p̄ m̄rionio. q̄ lictū ē sacrm̄ vēder. **P**. **S**z 5 ē qd̄ dī. i. q. i. qui p̄ pecūia quēq̄ ɔsecauerit alien⁹ sit a sacerdotio. **P**. **D**icēdū q̄ sacra noue legi⁹ sūt maxie sp̄ūlia i q̄zū sūt cā sp̄ūlia grē q̄ p̄cio extiari nō p̄t. t̄ ei⁹ rōni repugnat q̄ nō ġtuite detur. dispensant̄ āt sacra p̄ ecclē m̄stros q̄s oportet a pplo sustētari: fm̄ illud apli. i. ad Corl. 9. **N**escit qñ q̄ i sacrario opant̄: q̄ de sacrario sūt edūt. t̄ q̄ altario deseruit: cū altario p̄cipiat̄. **H**ic q̄ dicendū ē q̄ accipe pecuniā p̄ sp̄ūli sacréz grā: ē crimē simoniæ: qd̄ nulla cōsuetudine p̄t excusari: q̄ cōsuetudo nō p̄iudicat iuri nāli t̄ dīno. p̄ pecūiaz āt intelligit oē illud cuius p̄ciū p̄t pecūia extimari ut ph̄s dīc i 3. ethicōz. accipe āt ali q̄ ad sustētatoezeor⁹ q̄ sacra xp̄i ministrant

ordinationē eccleſie & cōſuetudines ap-
probatas nō ē ſymonia neq; petri. nō aut
ſumif tāq; p̄ciū mercedis ſz tāq; ſtipēdium
nccitat. **T**hī ſuper illud.i.ad Thimot. 5.
Qui bñ p̄ſut p̄ſbyteri r̄c. dīc glo. Augl. Ac
cpiāt ſuſtētatiōe nccitat a pplo: mercedē
diſpēſatiōis a dño. **A**d p̄mu ḡ dicēdū q̄ i
cāu nccitat] glibz p̄t baptiſcare. & ga nlo.^o
ē peccādū: p̄eode ē hñduſ ſi ſacerdos abz
p̄cio baptiſcare nō velit ac ſi nō eēt q̄ baptiſ
care. vñ ille qui gerit curā pueri i tali caſu
licite p̄t eū baptiſcare ul' q̄cūq; alio facere
baptiſcare. poſſet tñ licite aquaz a ſacerdote
emē q̄ pure eleſi: tu corpale. ſi autē adul-
tus qui baptiſmū dſideraret & iminēt mor-
tis piciū: nec ſacerdos eū velleſ ſine p̄cio
baptiſcare: debēt ſi poſſet p̄ aliu baptiſcā. q̄
ſi nō poſſet ad aliu hñre recursū: nlo mō de-
beret p̄ciū p̄ baptiſmo dař ſed poti' abzq;
baptiſmo ſceder. ſupplēt. n. ei ex baptiſmo
flamis q̄d ei ex ſac̄o deeffet. **A**d ſecūdū
dicēdū q̄ ſacerdos nō accipit pecuniāz q̄i
p̄ciū cōſecratiōis eucharistiē aut miſſe de-
cantāde: b. n. eēt ſymoniacū. ſz q̄i ſtipēdium
ſue ſuſtētatiōis ut ocm̄ eſt. **A**d tertīū di-
cēdū q̄ ſacerdos n̄ exigit ab eo q̄ ſoluit
q̄i p̄ciū absoluteſ: b. n. eēt ſymoniacum
ſz q̄i penitulce ſcedēt. p̄ q̄ ſuit excoicat.
Ad q̄rtū dicēdū q̄ ſic dictū eſt: ſuſtudo
non p̄iudicat iuri nāli uel dino q̄ ſymonia
phibet. & iō ſi aliq; ex ſuſtudine exigāt q̄i
p̄ciū rei ſpūalia cū intētiōe emēdi ul' uēdē
di: eſt māiſteſ ſymoia: & p̄cipue ſi ab iuito
exigāt. ſi v̄o exigit q̄i qdā ſtipendia p̄ ſuſ-
tudine approbatā: nō eſt ſymoia: ſi tñ deſit
iſtētiō emēdi l' uēdendi. ſz itētiō reſeraſ
ad ſolā cōſuetudinis obſeruatiāz & p̄cipue
q̄i aliq; uoluntarie ſoluit. in hiſ tñ oib; ſol-
licite equēdū ē q̄d bñ ſpeciē ſymonie ul' cu-
piditati: ſm illud apli. i.ad Theſſal. vlt. Ab
oi ſpecie mala abſtīe vos. **A**d q̄ntū di-
cēdū q̄ anq; alicui acgraſ ius i epatu ul' q̄
cūq; dignitate ul' prebenda p electione uel
proiſiōne ſue collationē: ſymoniacū eēt
aduersantū obſtacula pecunia ſdimē: ſic
n. p̄ pecuniāz pararet ſibi viā ad re ſpūale ob-
tinēda: ſz poſtq; iuſ alicui acgſitū ē: l; p̄ pe-
cuniā iuſta ipēdēta ſmouer. **A**d ſextū
dicēdū q̄ qdā dicūt q̄ p̄ m̄imōio licet pe-
cuniā dare: q̄a i eo nō ɔferſ ḡra: ſz b. nō eſt
vſq; q̄q; veſ ut i ſtia pte hñi opis diceſ. Et

iō alit dicēdū ē q̄ m̄imoniū non ſolū ē ec-
clesie ſacrī ſz etiā nāe officiū. & iō dare pe-
cuniā p̄ m̄imōio iqtū ē nāe officiū licitū
eſt: inq̄tū v̄o ē ecclie ſacrī ē illicitū: & ido
fm iura phibet ne p̄ benedictiōe nuptiāz
aliqd exigatur.

Ad tertīū ſic proce- /

dit. **V**ideſ q̄ licitū ſit dař & accipe pecuniā
p̄ ſpūalib; actib;. **U**ſus. n. pp̄hetie ē ſpūal
actus. ſz p̄ uſu pp̄hetie oſi aliqd dabat ut
p̄z p̄ Regl. 9. 7. 3. Regl. 13. ḡ v̄id̄ q̄ liceat
dar & accipe pecuniāz p̄ actu ſpūali. **P**.
Dro: p̄dicatio: laus dīna: ſunt actus maxie
ſpūales. ſz ad ipetrādū oſonuz ſuſfragia pe-
cūia dař ſcī ſyris: fm illud Luc. 16. **F**acite
vob̄ amicos d̄ mamona iiḡtat. p̄dicatorib;
etiā ſpūalia ſeminātib; tp̄alia debens: fm
apl̄n. i. ad Cor. 9. celebraſtib; etiā diuinas
laudes i ecclieſtico offiſio & p̄cſſiōes fa-
ciētib; aliqd dař: & q̄nq; ānū reddit̄ ad b̄
aſſignat. ḡ licitū ſit p̄ ſpūalib; actib; ac-
cipe aliqd. **P**. **S**cīa n̄ ē min̄ ſpūalis q̄z
ptā. ſz p̄ uſu ſcie licet pecuniā accipe ſic ad
uocato. Iz uender̄ iuſtu p̄ocinū: & medico
ſiliū ſāitai: & m̄gro offiſio doctrine. ḡ pa-
ri rōne videſ q̄ liceat plato aliqd accipe p̄
vſu ſpūalis ſue ptātis: puta p̄ correctiōe ul'
diſpēſatiōe ul' aliq; b̄mōi. **P**. **R**eligio
ē ſtat̄ ſpūalis p̄feciōis. ſz i aliqd m̄oalte-
ryſ aliqd ab hiſ q̄ recipiūt exigit. ḡ licet p̄
ſpūalib; aliqd exigeſ. **P**. ſz ū ſp̄ dr. i. q. i.
Quicqd iuſiſibl̄ ḡre ſolatiōe tribuū: nuq̄z
q̄ſtib; ul' q̄buslibet p̄m̄ys veniūdari pēit̄
d̄bet. ſz oia b̄mōi ſpūalia p̄ iuſiſibl̄ gratiā
tribuū. ḡ nō licet ea q̄ſtib; ul' premys re-
nūdari. **P**o dicēdū q̄ ſic ſacrā dicūt ſpi-
ritualia: ga ſpūale ſerūt grāz: ita etiā q̄daz
alia dicūt ſpūalia: ga ex ſpūali ḡra p̄cedūt
& ad ea diſponunt que tñ p̄ boiuſ m̄iſteriū
exhibēt̄ q̄o ſa pplo ſuſtētāi cui ſpūalia ad
miſtrāt: ſz illd. i. ad Cor. 9. **Q**uis militat
ſui ſtipenduſ vñq;: q̄ ſa p̄ſcit ḡregē & d̄ lac-
te ḡregi n̄ māducat: & iō uēder̄ q̄d ſpūale ē
i b̄mōi actib; aut emē: ſymoniacū ē: ſed
accipe aut dař aliqd p̄ ſuſtētatiōe miſtrā-
tū ſpūalia ſz ordinationē ecclie & ſuſtē-
tatiōe empriōis ul' uēditiōis & q̄ ab iuiti non
exigaf p̄ ſpūali ſubtractōz q̄ ſe exhibēda.
b. n. haberēt quādā uenditiois ſpeciē. ḡtis

fo sp̄nālib⁹ p̄ exhibit⁹: ille citē p̄nit statutē &
suetē oblatiōes ⁊ q̄cūq; alij „puēt” exigā
nolētib⁹ ⁊ valentib⁹ soluere auctoritatē su
piorū itueniētē. Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ sic
Jero⁹ dic sup Michæaz. mūera q̄dā sp̄ote
exhibebat⁹ bonis p̄phetis ad sustētationēz
ipsoz: nō q̄i ad emēdū p̄phetie usū: quē tñ
pseudo p̄phe r̄tor̄q; bant ad q̄stū. Ad se
cūdū dicēdū q̄ illi q̄ dāt el̄yas p̄cipib⁹
ut orōnū ab ip̄sis suffragia ip̄terrēt: nō eo te
nore dāt q̄i itēdētes orōneos emer̄: s̄z p̄ gra
tuitā bñficiētiā paup̄z alas p̄uocat ad h̄g
peis ḡtis ⁊ ex caritate orēt. pdicātib⁹ etiāz
tp̄alia debēt ad sustētationēz pdicātū nō
aut ad emēdū pdicatiōis v̄bū. Vñ sup illō
ad Abimol⁹. 5. Qui bñ p̄sūt p̄sbyteri t̄c.
dic glo. Necessitatē accipe vnde viuitur:
caritatē p̄p̄ber. nō tñ venale eūāgeliū ut
p̄ his pdicet. si. n. sic v̄dūt magna rez vili
v̄dūt p̄ciosilīt etiā aliq tp̄alia dānt deus
laudātib⁹ i celebratiōe ecclesiastici officiū
p̄viuis siue p̄ mortuiis nō q̄i p̄ciū: s̄z q̄i su
stētatiōis stipēdiū: t̄ eo etiā mō p̄ p̄cessio
nib⁹ faciēdis i aliq funere aliq el̄ye r̄cipiūt.
si at h̄mōi pacto itueniētē fiat aut etiā cū
intentōe emptionis vel nēditiōis: symōia
eēt. vñ illicta eēt ordinatio si i aliq ecclesia
statueret q̄ nō fieret. p̄cessio i funē alicui⁹
nisi solueret certā pecunie q̄titatē: q̄a p̄ tale
statutū p̄cluderet via gratis officiū pietatē
alib⁹ ip̄edēdi. magl autē licita eēt ordina
tio si statueret q̄ oib⁹ certā el̄yam dātibus
talib⁹ honor exhiberet: q̄a p̄ h̄ nō p̄cluderet
via alijs exhibēdi. ⁊ p̄ma ordinatio h̄z spe
ciē exactiōis. secūda at h̄z speciē ḡtuite re
cōp̄satiōis. Ad t̄ciū dicendū q̄ ille cui
cōmittit sp̄nāl p̄tās: ex officio obligat⁹ ad
v̄su p̄tās fibi omisse i sp̄nāliū disp̄satiōe
⁊ etiā p̄ sua sustētatiōe statuta stipēdia h̄z
ex redditib⁹ eccl̄sie: ⁊ iō si aliqd accipet p̄
v̄su sp̄nālis p̄tās: nō intelligeretur locare
op̄as suas q̄s ex debito suscep̄ti officiū obet
ip̄edere: s̄z itelligeret uēderet ipsū sp̄nālis ḡre
v̄su. ⁊ pp̄ h̄ nō licet. p̄ q̄cūq; disp̄satiōe ali
qd accipe nec ēt p̄ h̄ q̄ vices suas omittat
nec etiā p̄ h̄ q̄ subditos suos corrigat: ul̄a
corigēdo desistat. licet tñ eis accipe p̄cu
ratides q̄n subditos visitat: nō q̄i p̄ciū co
rectiōis: s̄z q̄i debitū stipēdiū. ille at q̄ h̄z sci
entiā tñ suscipit cū h̄ officiū ex q̄ obliget
alijs v̄su scie ip̄edēt: licite p̄t p̄ciū sue doc

trine l'zsilu accipe: nō q̄si vitatē aut sciam
vēdens sed q̄i opas suas locās si aut et offi-
cio ad h̄ teneret itelligeret ipaz vēderī vita
tē. vii quā pecaret: sic p̄z i illis q̄ i stituitū in
aligb̄ ecclēsys ad docēdū clericos ecclie
et alios paupes p̄q ab ecclia bñficiū recipi-
ūt: a ḡb̄ nō licet eis aligd recipere: nec ad h̄
q̄ doceat: nec ad h̄ q̄ aliq̄ festa faciant l' p̄
mittat. *Ad* q̄rū dicēdū q̄ p̄ ingressū
monasterij nō licet aligd exiger l' accipe q̄i
pcii: licet tū si monasteriū sit tenue q̄p nō
sufficiat ad tot psonas nutriēdas: grati qdē
ingressū mōasterii exhibe: s̄ accipe aligd
p̄ victu psōe q̄i mōastēio fuerit recipiēda
si ad h̄ nō sufficiat mōasterij opes. siliſ ēt
licitū ē si pp̄ deuotiōez quā aliq̄ ad mona-
steriū ostēdit largas elyas faciēdo facilim̄
i mōastēio recipiat: sic etiā licitū ē aliquē
ez̄ p̄uocare ad deuotiōez mōasterij p̄ tem-
poralia bñficia ut ex h̄ scilicet ad mōasterij
ingressū licet nō sit licitū ex pacto aligd dar-
uel recipere pro ingressū monasterij: ut h̄
i. q.i.c. D̄ pio.

Ad quartuʒ sic pro

cedis. **V**ides q̄ licitu sit pecunia accipe p̄ bis q̄ s̄ spūalib̄ anera. **P**ia. n. tpalia viden t̄ spūalib̄ eē anera; ga tpalia s̄ pp̄ spūalia c̄reda. si ḡ n̄ licet uēder ea q̄ s̄ spūalibus anera; nihil tpale uēder licebit; quod p̄z eē falsi. **A**l. **P**. Nihil vides magi esse spūalib̄ anerū q̄ vasa secrata. s̄ calicē lic̄ uēdere p̄ redēptioē capituloꝝ ut Amb̄ dīc, gl̄ici tū ē vēder ea q̄ sunt spūalibus anera. **P** Spūalib̄ anera dicunt ius sepulture ius pa tronat̄ et ius p̄mogeniture fz̄ atiqs; q̄a pri mogeniti an̄ legē sacerdotiſ officio fūgebā t̄; z̄ ēt ius accipiēdi decias. s̄ Abrahā emit ab Ephrō spelūcā duplēcē i sepulturaz ut hr̄ Ben. 22. Jacob āt emit ab Esau i⁹ p̄mo geniſe ut hr̄ Ben. 25. Ius ēt p̄monat̄ tran fit cu re vēdita; z̄ i feudū s̄cedit. decime ēt s̄cessit qbusdā militib̄ et redimi p̄nt. p̄ lati etiā interdū retinēt sibi ad t̄ps fruci p̄ bēday q̄s s̄ferūt: cu tñ p̄bēde sint spūalib̄ anera. gl̄icet emer̄ t̄ uēder ea q̄ s̄ spūalib̄ anera. **S**z̄ h̄ qd̄ dīc **P**ascal papa et hr̄ i.q.3.c. Si q̄s obiecerit q̄sgs eoꝝ uendide rit alteꝝ sūi q̄ nec alteꝝ puenit: neutr̄ uēdu tu dereligt nullus q̄ emat ecclesiꝝ l̄p̄bēda l̄ aliqud ecclesiasticū. **N**o dīcdu q̄ aligd

pōt eē ānerū spūalib⁹ duplicit⁹. **V**no⁹ sīc
er spūalib⁹ depēdēs: sicut h̄re bñficia ecclē
siastica dicit spūalib⁹ ānerū: qā nō cōperit
nisi bñti officiū clīcale. vñ b⁹mō nullo mō
pnt eē sine spūalib⁹. t̄ pp hoc ea nllō mō vē
dere licet: qā eis uēdit⁹ itēlligūt̄ ēt spūalia
vēditioni subycti. **Q**uedā aut̄ sūt ānera spī
ritualib⁹ inq̄stū ad spūalia ordinat⁹: sīc ius
patron⁹ qđ ordinat⁹ ad p̄stādūz clericos
ad ecclēsiastica bñficia: t̄ vasa sacra qđ ordi
nat⁹ ad sacrōrū vſi: vñ b⁹mō nō p̄suppo
nūt spūalia: s̄ magi ea ordīne t̄pis p̄cedūt. t̄
ideo aliq̄ modo uēdi pnt: nō aut̄ inq̄stū sūt
spūalib⁹ ānera. **A**d p̄mū ḡ dicēdū qđ
oia tpalia ānectūt̄ spūalib⁹ sicut fini. t̄ iō
ipsa qđē tpalia uēdē licer: sed ordo eoz ad
spūalia sub uēditione cadere nō debet. **A**d
secundū dicēdū q̄ petiā vasa sacra sunt spir
ituallib⁹ ānera sicut fini. t̄ iō eoz osecreatio
uēdi nō debet: m̄ p̄ncipitate ecclēsie t̄ pauper
mā eoz vendi pōt: dūmō p̄missa occasione
p̄s̄fringant̄: qā p̄ ofrac̄t̄ n̄ itēlligūt̄
eē vasa sacra: s̄ purū metallū. vnde si ex ea
dē mā filia vasa iterū itēgrarēt̄: indigerent
iterū osecreari. **A**d t̄tiū dicēdū qđ spūlia
duplex quā Abrahā emit̄ i sepulturaz: nō le
gis qđ tra erat osecreta ad sepeliēdū. t̄ iō li
cebat Abrahā trā illā emē ad usū sepulture
ut ibi iſtituit̄ sepulchrū. sicut etiā nūc licer
emē aliquē aḡz cōem ad instituēdū ibi ci
miterū uel etiā eccliam. t̄i qā apud gētiles
loca sepulc̄t̄ deputata religiosa reputabat̄:
si Ephrō p̄ loco sepulc̄t̄ itēdit̄ p̄ciū accepe:
peccauit uēdēs: licet Abrahā nō peccauerit
emē: qā nō itēdebat emē nisi trā cōez, licet
etiā nūc trā ubi quōd fuit ecclēsia nēdere
aut emere i casu nēcitat̄: sīc d̄mā sacrōrū
vasoz dictū est. uel excusat̄ Abrahā qā i b̄
redemit suā uexationē: q̄uis. n. Ephron gra
tis ei sepulturā offerret: ppēndit t̄ Abrahā
q̄ gratis recipe sine ei⁹ offensa non posset:
Ius aut̄ p̄mogenit⁹ ē d̄bebat̄ Jacob ex dīna
electiōe: s̄ illud Malach. p. Jacob dilexi
Esaū aut̄ odio habui. t̄ iō Esaū peccauit p̄
mogenita uendens. Jacob aut̄ nō peccauit
emendo: qā itēlligūt̄ suā uexationē redemis
se. Ius aut̄ p̄fōnat⁹ p̄ le uēdi nō pōt: nec in
feudū dari: s̄ trāsit cū villa q̄ vēdēt̄ l̄cōcedēt̄
Ius aut̄ spūale accipiēdi decimas non con
cedit laicis: s̄ t̄imodo res tpales q̄ noie d̄
cime danc̄ ut s̄ dictū est. **C**irca collationes

bñficiorū sciēdū est q̄ si eps aīq̄ bñficiū ali
cui ūferat: ob aliquā cām ordinauerit aliqd
subtrahēdū de fructib⁹ bñficiū cōferendi: t̄
i p̄ios v̄lus expēdēdū: n̄ ē illicitū. **S**i vō ab
eo cui bñficiū confert reqrat aliqd sibi exhibi
beri d̄ fructib⁹ illi⁹ bñficiū: idēz ē ac si aliqd
mun⁹ ab eo exiger; t̄ n̄ caret v̄tio symonie.

Ad quintū sic proce

cedit. **V**idet̄ q̄ liceat spūalia dare p̄ mūtere
qđ est ab obsego l̄a līgu. **D**ic. n. Greg⁹ i re
gistro. Ecclesiasticis utilitatib⁹ bñseriētes:
ecclēsiastica dignū ē remuneratione gaudē
s̄ bñseruire ecclēsiasticis utilitatib⁹ ptin⁹ ad
mun⁹ ab obsego. ḡ videt̄ q̄ lictū sīt̄ p̄ obse
quio accepto ecclēsiastica bñficia largiri.

Phic carnalis videt̄ eē itētio si q̄ alicui
det bñficiū ecclēsiasticū p̄ suscep̄to bñficio:
ita etiā si q̄ det itūtū obsequiūt̄. s̄ h̄ n̄
videt̄ eē symoniacū: qā nō ē ibi emptio uel
vēditio. ḡ nec p̄mū. **P**. Id qđ soluz ad p̄
ces alicui⁹ sit: ḡtis fieri videt̄. t̄ ita n̄ videtur
locū h̄re symonia q̄ i emptione uel vēditioē
obseruit̄. s̄ mur⁹ a līgu itēlligūt̄ si q̄ ad p̄ces
alicuius ecclēsiasticum bñficiū ūferat. ḡ b⁹
nō ē symoniacū. **P**. Ypocrite spūalia opa
faciūt̄ ut laude h̄uanā ūsequāt̄ q̄ ad mun⁹
līgue priñere videt̄: nec t̄i ypocrite dicūt̄ sy
moniaci. nō q̄ p̄ mun⁹ a līgu symōia ūbit̄.

So s̄ qđ Urban⁹ papa dic. Quisq̄ res
ecclēsiasticas nō ad qđ institute sīt̄ s̄ ad p̄
pria lucra munere līgue uel obsequij uel p̄
cunie largiē uel adipisc̄t̄: symoniacus est.
R⁹ dicēdū q̄ sicut s̄ dictū ē: noie pecunie
itēlligūt̄ cuiusq̄ p̄ciū qđ pecūia cōmēsu
rari pōt̄. manifestū est aut̄ q̄ obsequiū hoīs,
ad aliquā utilitatē ordinat̄ q̄ p̄cio pecu
nie estimari: vnde pecuniaria mercede mi
nistri ūduc̄t̄. t̄ iō idē ē q̄ aligs detrē spūa
lem: p̄ aliq̄ obseço tpali exhibito uel exhibē
do: ac si darz, p̄ pecunia data uel p̄missa q̄
id obsequiū estimari posset. ūlīt̄ ēt̄ q̄ aligs
satisfaciat̄ p̄cib⁹ alicui⁹ ad tpale grām q̄ren
dam: ordinat̄ ad aliquā utilitatē q̄ p̄t̄ pecu
nie p̄cio estimari. t̄ ideo sicut ūbit̄ symōia
accipiēdo pecuniā uel quālibet alia rē exte
riorē qđ ptinet ad mun⁹ a manu: ita etiā cō
trab̄ p̄ mun⁹ a līgu uel ab obsego. **A**d
p̄mū ḡ dicēdū q̄ si aligs clericus alicui⁹ p̄la
to ipendat obsequij honestū ad spūalia ordi
nat̄: puta ad ecclē utilitatē uel ministrop̄

eius auxiliū: ex ipsa deuotiōe obsequij redit dign⁹ ecclastico bñficio sicut et ppter alia bñda opa: vñ nō intelligit eē mun⁹ ab obsego et ī bñ casu log⁹ Greg⁹. si vo sit ihōestū obse quiū uel ad carnalia ordinatū: puta qā fui ut prelato ad utilitatem consanguineorū suorum uel patrimonij sui uel adjaliquid huiusmōi: erit mun⁹ ab obsego. et ē symōia cū. ¶ Ad secūdū dicēdū qđ si alijs aliquid spī rituale alicui offerat grati pp ſagūnitate l⁹ quācūq; carnalē affectōz: ē qđē illicita et cānal collatio: n̄ tñ symoniaca: qā nihil ibi ac cipit: vñ bñ n̄ prier ad h̄ctū épitiōi et uēditio i qđū dat symonia. si tñ alijs dat bñficiū ecclastico alicui bñ pacto l̄tētiōe ut ex ide fuis ſagūneis puidet: ē maleſta symōia. ¶ Ad tñ dicēdū qđ mun⁹ a lingua dicitur n̄l ipsa laus pertinē ad fauorem humanū q sub precio cadit: ul' etiā pces ex gbus acq̄r̄t fauor human⁹ ut h̄riū euiteſ et iō si alijs principalit ad bñ itēdit symoniā omittit. videt aut ad bñ pncipalit itēdē q̄ pces p in vigno porrectas exaudit: vñ ipſuz factū est symoniacū. si aut pces p digno porrigātur: iñſu factū nō ē symoniacū: qā subest obita tā ex q̄ illi p q̄ pces porrigūt ſpūale aliquid cōferit: tñ pōt eē symonia i intētione si non accēdat ad dignitatē pſone ſz ad fatoz humanū. Si vo alijs p se rogar ut obtineat curam aiaz et ipsa pñptiōe reddif idign⁹. et sic pces sūt p digno: licite tñ pōt alijs si fit idigēs p se bñficiū petere ecclastico sine cura aiaz. ¶ Ad quartū dicēdū qđ ypocrita n̄ dat aliqd ſpūale pp laudem: ſz ſolu demōstrat. et ſimulādo magis furtive ſurripit laudem humanā q̄ emat: vñ nō videt p̄tinere ad vitiū symonie.

Ad sextum ſic proce
dit. Videſ qđ nō ſit ouenīes symoniaci pēa-
tit puer eo qđ p symoniā acqſuit. Simōia
n. cōmittit et eo qđ alicui⁹ munerū ſteruētu ſpūalia agrūt. ſz qđā ſūt ſpūalia que ſemel
adepta nō p̄nit amitti: ſicut oēs caratteres q̄
p aliquā ſecrationē ſpmunt. qđ non ē ouenīes
pena ut qđ ſuer eo qđ symoniace acqſuit. ¶ Si
Contigit qñq; qđ ille qđē ep̄atus p
symoniā adeptus: p̄cipiat ſubditio ut ab eo
recipiat ordines. et videſ qđ ei debeat obedi-
re qđā ab ecclia tolerat. ſz null⁹ bñ aliquid
recipe ab eo q nō bñ p̄tātē offerēdi. qđ eps nō

amittit ep̄ale p̄tātē ſt ea ſymoniace acqſuit
¶ S. Null⁹ bñ puniri p eo qđ n̄ ē factū eo
ſciēte et volēte: qā pena obel pctō: qđ ē vo-
lūtariū ut ex ſz dicſ p̄tigat at qñq; qđ alijs
symōiacē ſegf aliquid ſpūale pcurātib⁹ ali
is eo nesciēte et nolēte. qđ nō debz puniri p p
uationē ei⁹ qđ ei collatus ē. ¶ S. Null⁹ de
bñ portare cōmodū de ſuo pctō. ſz ſi ille qđ co-
ſecut⁹ ē bñficiū ecclastico p ſymoniā resti-
tueret qđ pcepit: qñq; bñ redūdaret i utilita-
tē eoz qui fuerūt ſymoniace p̄ticipes: puta qñ
platus et totū collegiū i ſymoniā conſenſit.
qđ nō ſpē ſt̄ituēdū qđ p ſymoniā acgritit
¶ S. Qñq; alijs p ſymoniā i aliq; mo-
nasterio recipit et votū ſollēne ibi ſacit pſiten-
do. ſz null⁹ debet abſoluti ab obligatiōe voti
pp culpam cōmissaz. qđ nō debz imach⁹ qđ
ſymoniace acqſuit amittit. ¶ S. Exteriōr
pena i bñ mūdo nō iſfigit p interioz motu
cordis: de qđ ſoli⁹ dei ē indicare. ſz ſymoniā
omittit ex ſola itētiōe uel volūtate: vñ ſp
volūtate diffiniſ ut dictū ē. qđ nō debz alijs
pūari eo qđ ſymoniace acqſuit. ¶ S. Mu-
to magi⁹ p̄moueri ad maiora qđ i ſuſceptis
pmanere. ſz qñq; ſymoniaci ex diſpēſatione
p̄mouēt ad maiora. qđ n̄ ſp̄ obēt ſuſcepti p
uari. ¶ S. S. ē qđ dñ. i. q. i. c. Si qđ ſp̄. Qui
ordinat ē: n̄ibis ex ordinatiōe l̄ p̄motione
qđ p̄ negotiatiōe facta p̄ficiat: ſz ſi alieno
a dignitatē ſollicitudie quā p pecūiā acqſi-
uit. ¶ B⁹ dicēdū qđ null⁹ pōt licite retinere
id qđ ſvolūtate dñi acqſuit: puta ſi alijs
diſpēſator de reb⁹ dñi ſui daret alicui ſz vo-
lūtate et ordiatiōe dñi ſui: ille q̄ accipet lici-
te retinere n̄ poſſet. dñi at cui⁹ eccliaꝝ plati-
ſit diſpēſatores et miſtri: ordianuit ut ſpūa-
lia gratis darēt. ſz illud Matb. x. Brat ac-
cepit ſt̄ grati date. et ſi q̄ mūerū ſteruētu ſpī
ritualia qđā ſasq; asſegēt: ea licite retinere n̄ po-
test. Inſup aut ſymoniaci tā vēdētes qđ emē-
tes ſpūalia aut etiā mediatores alios penis
puniūt. ſ. ifamia et dōpoſitiōe ſi ſint clerici et
excoſicatiōe ſi ſint laici: ut h̄r. i. q. i. c. Si qđ
eps. ¶ Ad p̄mū qđ dicēdū qđ ille q̄ ſymōiacē
recipit ſacrū ordinē: recipit qđez caratterez
ordinis pp efficaciā ſacrī: nō tñ recepit gra-
tiā neq; ordinis executionē: eo qđ q̄ furtive
ſuſcepit caratterē ſz pncipalit dñi uolūtate
et ſi ē ipso iure ſuſpēſus: et quo ad ſe: ut. ſ. ſ.
executiōe ſui ordinis ſe ſi ſuſmittat: et qđ ad
alijs: ut. ſ. null⁹ ei coicet i ordiſ executiōe

9

Q

Q

sue sit p̄tū ei⁹ publicum sue occultū: nec
pōt̄ repeterē pecunia quā turpis dedit: s; ali⁹
us iūste detineat. si vo sit symōiac⁹: ga cōti⁹
lit ordinē symoniace: uel ga tedit l⁹ recepit
bñficiū symoniace: uel fuit mediator symo⁹
nie. si ē publicū: ē ipso iure suspensus ⁊ q̄ ad
se ⁊ q̄ ad alios: s; q̄ ē occultū ē suspensus ipo⁹
iure q̄ ad se tñ: non aut q̄ ad alios. **A**d se
cūdū dicēdū q̄ nec pp̄ p̄ceptū ei⁹: nec eti⁹
pp̄ excoicationē debet aligs recipere ordiez
ab epo quē scit symoniace pmotū: ⁊ si ordi⁹
netur: nō recipit ordinis executionē eti⁹: si
ignoraret ei⁹ eē symoniacū: s; idiget dispensatione: q̄uis qđā dicit q̄ si non pōt̄ pbare
ei⁹ eē symoniacū debet obedire recipiēdo
ordinē: s; n̄ debet exeg sine dispēsatōe. sed
Babsqz rōne dicit: q̄a null⁹ debet obedire a
licui ad coicādū sibi i facto illico. ille aut̄
gest ipso iure suspensus ⁊ q̄ ad se ⁊ q̄ ad alios
illicite nfert ordinē. vñ null⁹ debet sibi obe
dire recipiēdo ab eo q̄cūq; ex cā. si aut̄ ei⁹
stat: non debet p̄ctū credē alteri⁹: ⁊ ita cū
bona sc̄ia debet ab eo ordinē recipere. si aut̄
epo sit symoniacus aliq̄ alio mō q̄ p̄moti⁹
onē suā symoniace factā: pōt̄ ab eo ordinē
recipere si sit occultū: ga nō ē suspensus q̄ ad
alios: s; solū q̄ ad seip̄slū ut dictu⁹ est. **A**d
tū dicēdū q̄ B̄ q̄ aligs priuet eo qđ acce
pit s; solū ē pena p̄ctū s; etiā q̄nq; effect⁹ ac
q̄stidōis iūste: puta cū aligs emit re aliquā
ab eo q̄ uēdē nō pōt̄: ⁊ iō si aligs sc̄ie ⁊ p̄pa
spōre symoniace accipiat ordinem uel ecclē
asticū bñficiū: nō solū p̄ua eo qđ accepit
vt. s. careat executione ordinis ⁊ bñficiū re
signer cū fructib⁹ ide recept̄: s; etiā vtter⁹
punit: q̄a notaif famia ⁊ tenet ad restituē
dos fruct⁹ nō solū p̄ceptos: s; etiā eos q̄ p̄ci
pi potuerūt a possesso re diligenter: qđ tñ uel
ligēdū ē de fructib⁹ q̄ sup̄fit deducit expen
sis fact⁹ cā fructu⁹: except⁹ fructib⁹ illis q̄ al
expēsi sit i utilitate ecclē. si vo eo nesciēt
nec uolēt p̄ alios alicui⁹ pmotio symonia
ce p̄curat: caret qđē ordinis executionē: ⁊ te
nēt resignare bñficiū qđ ē secur⁹ cū fructi⁹
b⁹ existib⁹: nō aut̄ tenet restituē fructus
p̄ceptos: q̄a bona fide possedit: nisi forte ini
mic⁹ ei⁹ fraudulēt pecunia daret p̄ alicui⁹
pmotio: ⁊ nisi ipse exp̄sse dixerit: tūc. n. nō
tenet ad renūciādū: nisi forte postmodū pa
cto senserit soluēdo qđ fuit p̄missū. **A**d
q̄tu⁹ dicēdū q̄ pecunia uel possesso uel fruc

tus symōiacē accepti debet restituē ecclē in
cui⁹ iūriā data fuerit: nō obstante q̄ platus
uel aligs o collegio illi⁹ ecclē fuit in culpa:
q̄a eorū p̄ctū nō debet aligs nocē: ita tñ q̄
quātū fieri pōt̄ ipsi q̄ peccauerūt inde cōmo
dum nō sequat̄. si vo vlat⁹ ⁊ totū collegiū
sūt i culpa: tūc debet cū auctoritate superioris
uel paupib⁹ uel alī ecclē erogari. **A**d
q̄ntū dicēdū q̄ si aliq̄ sūt i mōasterio symo
niace recipi obet abrenūciā. ⁊ si eis sc̄erti
b⁹ om̄issa ē symōia p̄ cōclū gnāl: sine spe
restitutiōis de mōasterio suo repellūt: ⁊ ad
agēdā p̄petuā p̄niām sūt i artiori regula po
nendi: uel in aliq̄ loco eiusdez ordinis si ar
tior ordo non inuēt̄. si vo h̄ fuit an cōclū
debet i aligs loci eiusdez ordinis collocari. ⁊
si h̄ fieri nō pōt̄: dispēsatōe debet i eisdem
mōasterys recipi: ne i seculo euagēt̄: mutat̄
tñ p̄orib⁹ loci ⁊ iſeriorib⁹ assignari. si vo ip̄is
ignorātib⁹ siue an cōclū siue p̄o sint symo
niace recipi: post q̄q̄ r̄nūciāverūt p̄t̄: d̄ no
uo recipi locis mutat̄ ut dictu⁹ est. **A**d sex
tū dicēdū q̄ q̄ ad deū sola volūtassā symo
niacū: s; q̄ ad penā ecclāsticā extiore n̄ pu
niē ut symoniac⁹ ut abrenūciare teneat̄: s;
debet de mala iūtiōe p̄t̄. **A**d septimū
dicēdū q̄ dispēsare cū eo q̄ ē bñficiatus symo
niace sc̄et̄: sol⁹ papa pōt̄. In aligs āt casi
b⁹ pōt̄ etiā ep̄s dispēsare: ita tñ q̄ p̄us abre
nūciēt qđ symoniace acq̄suit̄: ⁊ tūc dispēsa
tionē q̄seq̄t̄ l̄parū ut habeat laicā coionē:
l̄maginā ut p̄ p̄niām i alia ecclā i suo ordi
ne remāeat: uel maiore ut remaneat i eadē
s; i mōrib⁹ ordibus: uel maximā ut i eadē
ecclā etiā maiores ordines q̄seq̄t̄: nō tñ p̄la
tiones accipiat.

Einde post
religionē considerādū ē de
pietate: cui⁹ opposita vitia
er ipsi⁹ consideratiōe inno
scit. Circa pietatē ḡ q̄rūnū
q̄tuor. p̄ ad q̄s p̄ieras se extēdat. 2° qđ p̄ pie
tate aliquib⁹ exhibeat. 3° vtrum pietas sit
spālis v̄tus. 4° vtrum religionis obtētu sit
pietatis officiū p̄termittēdūm.

Ad primuz sic proce

dī. Quidetur q̄ p̄ieras non se extēdat ad de
termīatas p̄soas aliq̄b⁹ hoīuz. **Dic. n.** Aug⁹ i
x. de ciui. dei q̄ pietas p̄pē dei cult⁹ itelligi
.s.3.